

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-265/12

Schenker Ltd
v.
Evropské komisi

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Mezinárodní letecké spediční služby — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU — Stanovení cen — Příplatky a mechanismy stanovování cen ovlivňující konečnou cenu — Důkazy obsažené v žádosti o poskytnutí ochrany — Ochrana důvěrnosti informací sdělených mezi advokáty a klienty — Pravidla profesní etiky týkající se povinnosti loajality a zákazu dvojího zastoupení — Fiduciární povinnosti — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Přičitatelnost protiprávního jednání — Volba společností — Pokuty — Přiměřenost — Závažnost protiprávního jednání — Polehčující okolnosti — Rovné zacházení — Spolupráce — Narovnání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“

Shrnutí – Rozsudek Tribunálu (devátého senátu) ze dne 29. února 2016

- Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Posuzovací pravomoc Komise — Soudní přezkum — Pravomoc unijního soudu přezkoumat věc v plné jurisdikci — Rozsah*
(Článek 261 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, článek 31)
- Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje protiprávní jednání — Použití prohlášení jiných podniků, které se účastnily protiprávního jednání, jako důkazů — Přípustnost — Podmínky*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, článek 2)
- Hospodářská soutěž — Správní řízení — Vyšetřovací pravomoci Komise — Pravomoc požadovat předložení komunikace mezi advokátem a klientem — Meze — Ochrana důvěrnosti takové komunikace — Rozsah*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, články 2, 17 a 19)
- Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje protiprávní jednání — Použití informací a důkazů poskytnutých podnikem v žádosti o poskytnutí ochrany — Přípustnost — Advokát, který porušil zákaz dvojího zastoupení nebo povinnost loajality — Neexistence vlivu — Podmínky*
(Články 101 SFEU a 102 SFEU)

5. *Hospodářská soutěž — Doprava — Pravidla hospodářské soutěže — Letecká doprava — Nařízení č. 17 — Působnost — Činnosti týkající se přímo poskytování letecké dopravní služby — Vynětí — Činnosti, které se netýkají letecké dopravy jako takové, nýbrž trhu, který předchází nebo navazuje na trh letecké dopravy — Zahrnutí*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 17 a č. 141, bod 3 odůvodnění a článek 1)
6. *Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Vymezení trhu — Předmět — Určení vlivu na obchod mezi členskými státy — Výrazné ovlivnění*
(Článek 101 SFEU; Dohoda o EHP, článek 53)
7. *Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Kritéria pro posouzení*
(Článek 101 SFEU)
8. *Hospodářská soutěž — Unijní pravidla — Porušení — Přičtení odpovědnosti — Právní subjekt odpovědný za protiprávní jednání — Zánik v době přijetí rozhodnutí Komise nebo převod jeho hospodářské činnosti na jiný subjekt, který s ním má strukturální vazbu — Přičtení odpovědnosti hospodářskému nástupci — Přípustnost*
(Článek 101 SFEU)
9. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje protiprávní jednání a ukládá pokuta — Volba právních subjektů podléhajících sankci — Prostor pro uvážení — Meze — Dodržení zásady rovného zacházení*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2)
10. *Akty orgánů — Odůvodnění — Povinnost — Rozsah — Rozhodnutí o uplatňování pravidel hospodářské soutěže — Možnost, aby Komise zhojila chybějící odůvodnění rozhodnutí v průběhu řízení před unijními soudy — Neexistence*
(Články 101 SFEU a 296 SFEU)
11. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Stanovení základní výše — Určení hodnoty tržeb — Závažnost protiprávního jednání — Stanovení pokuty přiměřeně k prvkům posouzení závažnosti protiprávního jednání — Celkový obrat dotyčného podniku — Obrat dosažený v souvislosti se zbožím, jež je předmětem porušení — Zohlednění — Meze*
(Článek 101 SFEU; Listina základních práv, čl. 49 odst. 3; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 3; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
12. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Pokyny pro výpočet pokut — Právní povaha — Orientační pravidlo chování, jehož přijetím Komise omezuje svou posuzovací pravomoc — Možnost Komise odchýlit se od těchto pokynů — Podmínky*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 210/02, body 13 a 37)

13. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Stanovení základní výše — Určení hodnoty tržeb — Tržby, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním — Kartelová dohoda v odvětví mezinárodních leteckých spedičních služeb — Kartelová dohoda týkající se spedičních služeb jako balíčků služeb — Zohlednění hodnoty tržeb dosažených v souvislosti se spedičními službami jako balíčky služeb — Přípustnost*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a 3; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
14. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Stanovení základní výše — Určení hodnoty tržeb — Tržby, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním — Omezení pouze na tržby skutečně dotčené kartelovou dohodou — Neexistence*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
15. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Pokyny Komise — Existence kartelové dohody týkající se předcházejícího trhu — Okolnost, která Komisi ukládá odchýlit se od pokynů — Neexistence*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a 3; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
16. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Sledování cíle obecné prevence — Přípustnost*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
17. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Kritéria — Polehčující okolnosti — Existence kartelové dohody týkající se předcházejícího trhu — Neexistence*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a 3; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 29)
18. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Zásada rovného zacházení — Rozhodovací praxe Komise — Orientační povaha*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2 a 3; oznámení Komise 2006/C 210/02, bod 13)
19. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Dodržování práva na obhajobu — Přístup ke spisu — Rozsah — Odmítnutí předat dokument — Důsledky — Nezbytnost rozlišovat na úrovni důkazního břemene příslušejícího dotčenému podniku mezi dokumenty v neprospěch a ve prospěch*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 27 odst. 1 a 2; nařízení Komise č. 773/204, článek 15)
20. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Úprava základní výše — Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut za spolupráci stíhaných podniků — Závazná povaha pro Komisi — Porušení zásady ochrany legitimního očekávání — Podmínky*
(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 298/11, bod 38)

21. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Právní rámec — Pokyny Komise — Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut za spolupráci stíhaných podniků — Posuzovací pravomoc Komise — Soudní přezkum — Rozsah*

(Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 298/11)

22. *Hospodářská soutěž — Pokuty — Výše — Určení — Kritéria — Neuložení nebo snížení pokuty za spolupráci stíhaného podniku — Poskytnutí podmíněné ochrany před pokutami — Podmínka — Poskytnuté informace, které musejí Komisi umožnit vytvořit si podrobnou a přesnou představu o povaze a rozsahu údajné kartelové dohody — Nedostatek — Informace, které musejí umožnit provedení cíleného šetření v souvislosti s údajnou kartelovou dohodou*

[Článek 101 SFEU; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 23 odst. 2; oznámení Komise 2006/C 298/11, bod 8 písm. a), bod 9 písm. a) a bod 18]

23. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Postup při narovnání — Zahájení — Posuzovací pravomoc Komise — Rozsah*

(Články 101 SFEU a 102 SFEU; nařízení Komise č. 773/2004, čl. 10a odst. 1 a č. 622/2008, bod 4 odůvodnění; oznámení Komise 2008/C 167/01)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 31–34)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 40–42)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 45, 46)

4. V unijním právu neexistují ustanovení stanovující, že Komise není oprávněna použít informace a důkazy, které jí předložil podnik v žádosti o poskytnutí ochrany, pokud advokát, který poskytoval právní poradenství tomuto podniku, porušil zákaz dvojího zastoupení nebo povinnost loajality vůči svým bývalým klientům, kteří se podíleli na kartelové dohodě.

Komise však musí dodržovat základní práva a obecné zásady unijního práva rovněž v průběhu předběžných fází šetření a shromažďování informací.

I kdyby přitom pravidla profesní etiky týkající se zákazu dvojího zastoupení a povinnosti loajality musela být považována za výraz společných obecných zásad, které musejí být zohledněny v rámci řízení před Komisí, a i kdyby jednání dotčeného advokáta nebylo v souladu s těmito pravidly, Komise se nedopustí pochybení, když učiní závěr, že byla oprávněna použít informace a důkazy obsažené v žádosti o poskytnutí ochrany, pokud všechny uvedené informace a uvedené důkazy byly dostupné společnosti, která předložila žádost o poskytnutí ochrany, nehledě na porušení profesního tajemství advokátem vůči jednomu z jeho bývalých klientů. Kromě toho, podnik nemá povinnost, aby mu byl nápomocen či ho zastupoval advokát, pokud jde o přípravu a předložení žádosti o poskytnutí ochrany. Konečně, porušení vnitrostátních pravidel profesní etiky advokátem, jež se na něj vztahují, lze trestat podle vnitrostátního práva.

(viz body 48, 52, 53, 55, 56)

5. Aby jednání podniku bylo vyňato z působnosti nařízení č. 17 podle článku 1 nařízení č. 141, kterým se doprava vyjímá z působnosti nařízení Rady č. 17, musí být jeho předmětem nebo účelem omezení hospodářské soutěže na trhu dopravy. Podle třetího bodu odůvodnění uvedeného nařízení musejí být uvedeným článkem vyňata pouze jednání, která se přímo týkají poskytování dopravních služeb.

Kromě toho jednání podniku, které se netýká letecké dopravy jako takové, nýbrž trhu, který předchází nebo navazuje na trh letecké dopravy, nelze považovat za jednání, které se přímo týká poskytování dopravní služby, a není tudíž vyňato článkem 1 nařízení č. 141.

Mimoto článek 1 nařízení č. 141 nevyjímá všechny činnosti podniku pouze z důvodu, že část jeho činností se týká letecké dopravní služby. I když tudíž podnik poptává dopravní služby na předcházejícím trhu, jeho činnosti na navazujícím trhu, které se přímo netýkají dopravních služeb, nejsou podle uvedeného článku vyňaty.

(viz body 77, 78, 81)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 141–143)

7. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 151)

8. Pokud společnost poruší pravidla hospodářské soutěže, musí nést za toto protiprávní jednání odpovědnost na základě zásady osobní odpovědnosti. Zásada osobní odpovědnosti však nebrání tomu, aby v určitých případech nesl odpovědnost za jednání společnosti její hospodářský nástupce.

Hospodářský nástupce právní entity, která je odpovědná za porušení unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, tak může nést odpovědnost, pokud uvedená entita v době přijetí rozhodnutí Komise právně neexistovala.

Kromě toho pokud společnost odpovědná za porušení práva hospodářské soutěže převede hospodářskou činnost na dotčeném trhu na jinou společnost v okamžiku, kdy jsou tyto dvě společnosti součástí téhož podniku, pak společnost, na kterou byla činnost převedena, může nést odpovědnost z důvodu strukturálních vazeb, které mezi těmito dvěma společnostmi tehdy existovaly.

V obou případech je přičtení odpovědnosti hospodářskému nástupci odůvodněno v zájmu účinného provádění pravidel hospodářské soutěže. Kdyby totiž Komise takovou možnost neměla, bylo by pro podniky snadné uniknout sankcím prostřednictvím restrukturalizací, převodů či jiných právních či organizačních změn. Cíl potlačit chování odporující pravidlům hospodářské soutěže a zabránit jejich opakování prostřednictvím odrazujících sankcí by tak byl ohrožen.

(viz body 189–193)

9. Článek 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 stanoví, že Komise může rozhodnutím uložit podnikům pokuty, pokud se úmyslně nebo z nedbalosti dopouštějí jednání v rozporu s článkem 101 SFEU. Toto ustanovení odkazuje pouze na možnost sankcionovat podniky, avšak neurčuje právní subjekty, kterým může být pokuta uložena. Komise tudíž disponuje prostorem pro uvážení ohledně volby právních subjektů, kterým uloží sankci za porušení unijního práva v oblasti hospodářské soutěže.

Při výkonu této volby však Komise nemá absolutní volnost. Komise musí dodržovat zejména obecné zásady unijního práva a základní práva zaručená na unijní úrovni.

Pokud se Komise během svého šetření rozhodne neuložit pokutu určité kategorii právních subjektů, které mohly být součástí podniku, který se dopustil protiprávního jednání, musí dodržovat zejména zásadu rovného zacházení.

Z toho vyplývá, že kritéria, která Komise stanoví za účelem rozlišení právních subjektů, kterým pokutu uloží, a právních subjektů, u kterých se rozhodne pokutu neuložit, nesmějí být nejen svévolná, nýbrž musejí být i uplatňována stejným způsobem.

Komise tedy může rozhodnout neuložit pokuty bývalým mateřským společnostem dceřiných společností dotčených porušením pravidel hospodářské soutěže. Takový přístup spadá do prostoru pro uvážení, kterým Komise disponuje. V rámci tohoto prostoru totiž Komise může zohlednit skutečnost, že přístup, jehož cílem by bylo sankcionovat všechny právní subjekty, které mohou nést odpovědnost za protiprávní jednání, by mohl podstatně ztížit její šetření.

Komise tedy nepřekračuje meze svého prostoru pro uvážení, když rozhodne uložit sankce pouze společnostem, které se přímo podílely na protiprávním jednání, jakož i současným mateřským společnostem, které mohou nést odpovědnost za jejich jednání, a nikoli jejich bývalým mateřským společnostem.

(viz body 211–214, 216, 217, 219)

10. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 229–231, 424–428)

11. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 244–248, 276)

12. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 251, 252)

13. Podle bodu 13 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 Komise identifikuje hodnotu tržeb za zboží nebo služby, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním. Pokud jde přitom o kartelovou dohodu v odvětví mezinárodních leteckých spedičních služeb o novém vývozním systému, týkající se spedičních služeb jako balíčků služeb, Komise nepřekračuje meze, které si stanovila bodem 13 pokynů, když vychází z hodnoty tržeb dosažených v souvislosti se spedičními službami jako balíčky služeb, a nikoli pouze z hodnoty tržeb dosažených v souvislosti se službami skladování nového vývozního systému.

(viz bod 256)

14. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 267, 268, 270)

15. Existence kartelové dohody týkající se trhu, který předchází trhu, jenž je dotčen protiprávním jednáním, za které je uložena pokuta, nemůže být považována za okolnost, která by Komisi ukládala odchýlit se od obecné metody stanovené v bodě 13 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003.

Použití kritéria hodnoty tržeb jako výchozího bodu pro výpočet pokut je totiž odůvodněno zejména skutečností, že podíl celkového obratu pocházející z prodeje produktů nebo poskytování služeb, které jsou předmětem protiprávního jednání, nejlépe odráží hospodářský význam tohoto protiprávního jednání, a že se jedná o objektivní kritérium, které je snadné uplatnit.

Přístup, podle kterého by existence protiprávní kartelové dohody týkající se předcházejícího trhu ukládala Komisi povinnost upravit hodnotu tržeb dosažených v souvislosti s protiprávním jednáním, které se týká navazujícího trhu, by měl za následek zavedení prvku nejistoty již v prvotní fázi výpočtu pokut. Zaprvé by totiž bylo obecně obtížné určit výši odpočtů, které by se musely provést. Zadruhé, aby byla dodržena zásada rovného zacházení, musely by se provést odpočty nejen v případě, kdy se protiprávní kartelová dohoda týká předcházejícího trhu, nýbrž i obecněji ve všech případech, kdy faktory – o kterých je třeba mít za to, že jsou v rozporu s unijním právem – mohou mít přímý či nepřímý vliv na ceny dotčených výrobků nebo služeb. Zatřetí by měl takový přístup za následek, že by základ pro výpočet výše pokuty mohl být zpochybněn po přijetí rozhodnutí Komise v případech, kdy by faktory, které mohou mít přímý či nepřímý vliv na ceny vstupů, byly objeveny po tomto datu. Takový přístup by tudíž mohl vést k nekonečným a neřešitelným sporům, včetně námitek diskriminace.

(viz body 276, 278, 280)

16. Hodnota tržeb je používána jako náhradní hodnota pro zohlednění hospodářského významu protiprávního jednání nejen proto, že nejlépe odráží hospodářský význam tohoto protiprávního jednání, jakož i relativní váhu každého podniku podílejícího se na protiprávním jednání, nýbrž i proto, že se jedná o objektivní kritérium, které je snadné uplatnit. Tento posledně uvedený aspekt hodnoty tržeb činí kroky Komise ve vztahu k podnikům předvídatelnějšími a umožňuje jim odhadnout výši pokuty, které se vystavují, pokud se rozhodnou účastnit se na protiprávní kartelové dohodě. Použití kritéria hodnoty tržeb v bodě 13 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 sleduje tedy zejména obecný cíl odrazení. Nic přitom nebrání tomu, aby Komise v rámci úkolu dohledu nad dodržováním unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, který jí svěřují Smlouvy, sledovala při stanovení obecné metody pro výpočet pokut cíl obecné prevence.

(viz bod 291)

17. Bod 29 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 uvádí demonstrativní seznam polehčujících okolností, které za určitých podmínek mohou vést ke snížení základní výše pokuty.

Pokud se totiž protiprávního jednání dopustilo více podniků, je třeba přezkoumat závažnost účasti každého z nich za účelem zjištění, zda v jejich případě existují přitěžující, nebo polehčující okolnosti.

Nelze přitom spojovat existenci kartelové dohody týkající se předcházejícího trhu s jednou z polehčujících okolností výslovně zmíněných v bodě 29 výše uvedených pokynů.

(viz body 317–319)

18. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 326–329, 431)

19. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 341–345)

20. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 361)

21. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 362)

22. V době, kdy Komise obdrží žádost o poskytnutí ochrany ve smyslu bodu 8 písm. a) oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů, o dotčené kartelové dohodě ještě neví. Jak je tudíž upřesněno v poznámce pod čarou č. 1 k bodu 8 písm. a) uvedeného oznámení, Komise musí provést posouzení žádosti o poskytnutí ochrany *ex ante*, které se zakládá výlučně na druhu a kvalitě informací poskytnutých podnikem.

Uvedené oznámení tudíž nebrání tomu, aby Komise poskytla podniku podmíněnou ochranu, třebaže informace předložené tímto podnikem jí ještě neumožňují vytvořit si podrobnou a přesnou představu o povaze a rozsahu údajné kartelové dohody.

Přestože totiž bod 9 písm. a) uvedeného oznámení vyžaduje, že podnik žádající o ochranu musí poskytnout Komisi „podrobný popis“ zejména údajné kartelové dohody a jejího zeměpisného rozsahu, jakož i „určité“ informace o jejím obsahu, tato povinnost platí pouze v rozsahu, v němž podnik má takovou znalost v době podání žádosti. Kromě toho spolupráce podniku na odhalení kartelové dohody, o níž Komise doposud nevěděla, má vnitřní hodnotu, jež může odůvodnit přiznání ochrany před pokutou. Cílem bodu 8 písm. a) a bodu 18 výše uvedeného oznámení je totiž ulehčit odhalování protiprávních jednání, o kterých Komise neví a které by bez důkazů poskytnutých podnikem žádajícím o poskytnutí ochrany zůstaly neznámé.

Bod 8 písm. a), body 9 a 18 uvedeného oznámení tudíž nevyžadují, aby poznatky předložené podnikem představovaly informace a důkazy, které se konkrétně týkají protiprávních jednání, která Komise konstatuje na konci správního řízení. Stačí, aby jí tyto poznatky umožnily provést cílené šetření ve vztahu k údajnému protiprávnímu jednání, které zahrnuje jedno či více protiprávních jednání, která konstatuje na konci tohoto řízení.

(viz body 368–371)

23. Podle čl. 10a odst. 1 nařízení č. 773/2004 o vedení řízení Komise podle článků 101 SFEU a 102 SFEU, ve znění nařízení č. 622/2008, Komise může stanovit lhůtu, ve které mohou strany řízení písemně prohlásit, že jsou připraveny vstoupit do jednání o narovnání za účelem možného předložení návrhu na narovnání. Ze znění tohoto ustanovení tudíž jasně vyplývá, že Komise není povinna kontaktovat strany, nýbrž že v tomto ohledu disponuje prostorem pro uvážení. Tento výklad čl. 10a odst. 1 nařízení č. 773/2004, ve znění změn, je potvrzen bodem 4 odůvodnění nařízení č. 622/2008, podle kterého si Komise zachovává značnou diskreční pravomoc pro stanovení, které případy jsou vhodné k tomu, aby byl prozkoumán zájem stran vstoupit do jednání o narovnání, jakož i k určení, zda vstoupit do jednání nebo jej ukončit, případně uzavřít narovnání s konečnou platností.

V tomto kontextu je praxe Komise v souladu s tímto přístupem. Podle bodu 6 jejího oznámení o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení č. 1/2003 totiž platí, že má-li Komise za to, že případ je v zásadě vhodný pro narovnání, prozkoumá zájem na narovnání všech stran zúčastněných na řízení, třebaže strany řízení nemají na narovnání nárok. Z uvedeného bodu jasně vyplývá, že pouze v případě, že má Komise za to, že je věc vhodná pro narovnání, prozkoumá zájem dotyčných podniků. Uvedený bod tudíž stanoví rovněž možnost, že Komise může mít za to, že případ není vhodný pro narovnání, aniž by předtím kontaktovala dotyčné strany a zjišťovala jejich zájem na dosažení narovnání.

Jelikož je totiž účelem dohody o narovnání optimalizovat využití zdrojů Komise prostřednictvím uložení účinných a včasných sankcí, Komise musí podle bodu 4 odůvodnění nařízení č. 622/2008 zohlednit pravděpodobnost dosažení společného porozumění se zúčastněnými stranami ohledně rozsahu možných námitek v rozumném časovém horizontu. Komise může v tomto rámci zohlednit takové faktory, jako je počet zúčastněných stran, předvídatelné sporné názory na rozdělení odpovědnosti a rozsah napadání skutkových okolností. Z tohoto bodu odůvodnění rovněž vyplývá, že Komise může zohlednit i jiné faktory, než je případné dosažení vyšší efektivity, jako je možnost přijetí precedentního rozhodnutí.

Kromě toho okolnost, že podniky oznámí svůj zájem účastnit se narovnání, je jedním z faktorů, který Komise může zohlednit za účelem rozhodnutí, zda je věc vhodná pro narovnání, jelikož tento faktor může ovlivnit pravděpodobnost dosažení společného porozumění se zúčastněnými stranami ohledně rozsahu možných námitek v rozumném časovém horizontu. Váha takového oznámení zájmu se však může lišit v závislosti na stadiu řízení. V případě, že Komise, aniž by se dopustila pochybení, zamýšlela nezvolit dohodu o narovnání a již zahájila řízení, které nezahrnovalo narovnání, se totiž dosažení vyšší efektivity, která může vyplývat z dohody o narovnání, může ukázat omezenější.

(viz body 395, 396, 402, 417)